

CZTERY SŁOWA o Wielkanocy Chiary Lubich

„Miłość” – Wielki Czwartek”; „Jezus opuszczony” – Wielki Piątek; „Maryja” – Wielka Sobota; „Zmartwychwstały” – Niedziela Wielkanocna.

...Miłość. Wielki Czwartek,

dzień, w którym w minionych latach przeżywaliśmy często radość szczególnej zażyłości z Bogiem; przypomina nam obfitość miłości, którą Niebo wylało na ziemię.

Miłością jest przede wszystkim Eucharystia, podarowana nam tego dnia.

Miłością – kapłaństwo, będące służeniem miłości, które m.in. sprawia, że Eucharystia jest możliwa.

Miłością jest jedność, skutek tej miłości, o którą Jezus właśnie tego dnia prosił Ojca: „Aby wszyscy stanowili jedno, jak My jedno stanowimy” (por. J 17,21–22).

Miłością – Nowe Przykazanie, które Jezus dał nam tego dnia, zanim oddał życie: „**Jak Ja was umiłowalem, żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie.** Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali” (J 13,34–35). Przykazanie, które pozwala nam tutaj na ziemi żyć na wzór Trójcy Przenajświętszej.

...Wielki Piątek. Ma tylko jedno imię: Jezus opuszczony.

... *Dał wszystko.* Najpierw życie u boku Maryi wśród niewygód i w posłuszeństwie. Potem trzy lata nauczania, trzy godziny na krzyżu, skąd przebaczył oprawcom, otworzył przed łożem Niebo, dał nam Matkę.

Pozostawała Mu Jego boskość. Jego zjednoczenie z Bogiem – ta najśodsza i niewyraźna jedność z Nim, która Jego, jako Syna Bożego, czyniła tak potężnym na ziemi i tak królewskim na krzyżu – owo poczucie obecności Boga musiało zapaść się w głębię Jego duszy, stać się nieodczuwalne aż do oddzielenia, w pewnym sensie, od Tego, o którym mówił, że jest z Nim jedno. Na koniec **woła:** „**Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił?**” (Mt 27,46).

... Wielka Sobota. Maryja jest sama.

Sama ze swoim Synem-Bogiem, martwym. Niezgnębiona otchłań smutku i nieskończonej udręki? Tak, ale Ona stoi o własnych siłach, stając się niezwykłym przykładem, arcydziełem wszystkich cnót. **Ona ufa, Ona wierzy: o ile inni zapomnieli o słowach Jezusa, zapowiadających już za życia Jego śmierć, ale też Jego zmartwychwstanie, Ona nigdy ich nie zapomniała – zachowywała je, wraz ze wszystkimi innymi, w swoim sercu i rozważała je** (por. Łk 2,51).

Dlatego nie poddaje się cierpieniu. Czeka.

I wreszcie Niedziela Wielkanocna... Zmartwychwstały

To tryumf Jezusa Zmartwychwstałego, który znamy i który przeżywamy także my na naszą miarę, kiedy obejmujemy opuszczenie lub kiedy prawdziwie zjednoczeni w Jego imię doświadczamy skutków Jego życia, owoców Jego Ducha.

Zmartwychwstały musi być wciąż obecny i żyć w nas w tym roku 2000, kiedy świat potrzebuje nie tylko osób wierzących w Niego i w jakiś sposób Go kochających, lecz prawdziwych świadków, którzy mogliby w całej szczeroci powiedzieć – jak Magdalena Apostołom po spotkaniu Zmartwychwstałego przy grobie – znane nam, lecz wciąż nowe słowa: „**Widzieliśmy Go!**” **Tak, odkryliśmy Go w świetle, którym nas oświecił; dotknęliśmy Go w poczuciu pokoju, którym nas napełnił; słyszeliśmy Jego głos w głębi serca; zasmakowaliśmy Jego niezrównanej radości.**

(Fragment przemówienia Chiary Lubich z 20 kwietnia 2000 r.)